

5.4 Az EGSZB ismételten hangsúlyozza, hogy szükség van a fogyatékoság fogalmának közös európai meghatározására, mivel ezáltal a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos politika hatékonyabbá válna. Hasonlóképpen, ha kimerítőbb adatokkal rendelkeznének az európai fogyatékkal élők helyzetéről, megalapozottabbá és célzottabbá válna a politikaalkotás. Az EGSZB ezért kéri az Európai Bizottságot, az Eurostatot és a tagállamokat, hogy szenteljenek több erőforrást a különböző szempontokat, pl. a fogyatékkal élők foglalkoztatási helyzetét és gazdasági súlyát, fogyasztóként játszott szerepüket vagy a szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket elemző statisztikák kidolgozására.

5.5 Az Európai Közösség az Amszterdami Szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy a belső piacra vonatkozó intézkedések kidolgozásakor figyelembe veszi a fogyatékkal élők

szükségeit. A 22. nyilatkozatban foglaltak sajnálatos módon nem váltak valóra, ami ráadásul további akadályokkal nehezítette az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést.

5.6 Az EGSZB figyelemmel kíséri a fogyatékkal élők védelméről szóló, 2006 augusztusában elfogadott ENSZ-egyezményt is, és felszólítja az Európai Unió tagállamait ennek ratifikálására. Kéri továbbá az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az ENSZ-egyezményben lefektetett elvek uniós szintű ösztönzését és követését.

5.7 Az EGSZB reméli, hogy a fogyatékkal élők esélyegyenlőségének biztosítására irányuló uniós cselekvési tervek több új intézkedésnek adnak majd lendületet, amelyek a maguk részéről mérhető eredménnyel járnak.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitrios DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Tisztességes munka mindenki számára – Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához”

(COM(2006) 249 final)

(2007/C 93/09)

2006. július 13-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2006. december 19-én elfogadta. (Előadó: Thomas Ety.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2007. január 17–18-án tartott, 432. plenáris ülésén (a 2007. január 17-i ülésnapon) 128 szavazattal 3 ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság közleményét. Bizonyos abban, hogy az Európai Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben jelentős mértékben hozzá fog járulni a tisztességes munka megvalósításához mind az EU-n belül, mind pedig harmadik országokban.

Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság álláspontjával, hogy a szociális természetű célkitűzések vállalása semmi esetben sem használható fel protekcionista célokra.

1.1.1 Az EGSZB arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy az EGSZB-t vonja be a 2008 nyarán előterjesztendő, a közlemény nyomán követő jelentés elkészítésébe.

1.1.2 Kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő mutatókat a tisztességes munkára vonatkozó menetrend uniós végrehajtásának értékelésére.

1.1.3 Az Európai Bizottságnak egyértelműen jeleznie kellene a tisztességes munka – unión belüli és kívüli – elősegítéséhez való hozzájárulásának pénzügyi vonzatait, kitérve arra, hogyan szándékozik támogatni az ILO-t a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásában.

1.2 Az Európai Bizottságnak azt a megközelítést kellene alkalmaznia, amelyet az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a globalizáció szociális dimenziójáról szóló 2005. márciusi véleményében már megfogalmazott: azaz meg kell tartani és meg kell erősíteni a globalizáció pozitív hatásait, ugyanakkor megfelelő lépéseket kell tenni a negatív hatások kiküszöbölésére. Az EGSZB megismétli a 2005. márciusi véleményének következtetéseit.

1.3 A tisztességes munkára irányuló politikák az EU-n belül és kívül egyaránt csak a szociális partnerek és a szélesebb civil társadalom teljes bevonásával érhetnek célt.

1.4 A tisztességes munkára vonatkozó célkitűzés megvalósítása során a politikai koherencia és koordináció minden szinten – ideértve a nemzeti szintet is – elengedhetetlenül fontos.

1.5 A tisztességes munka előmozdítása során kulcsfontosságú az ILO felügyeleti rendszerének megerősítése.

1.6 Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tagállamokkal annak okait, hogy a fogadó országok miért nem ratifikálták a vendégmunkásokról szóló ENSZ-egyezményt.

1.7 A vonatkozó ILO-egyezmények ratifikálása és végrehajtása mind jogi szinten, mind pedig a gyakorlatban az EU-n belül és harmadik országokban egyaránt elengedhetetlen.

1.8 Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa a munkahelyi egészséget és biztonságot mint a tisztességes munka megvalósításának egyik kulcsfontosságú tényezőjét.

1.9 Az Európai Bizottságnak a tisztességes munkával kapcsolatos uniós belüli és kívüli politikáira vonatkozó, költségvetési adatokat is tartalmazó cselekvési tervet kellene előterjesztenie.

2. Általános megjegyzések

2.1 Az EGSZB üdvözli a közleményt. A tisztességes munkára vonatkozó menetrend a globalizáció kihívásaira adott fontos válasz, amely jelentős mértékben hozzájárulhat az ENSZ által is elfogadott millenniumi fejlesztési célok megvalósításához. Az Európai Unió mint a világközösség egyik fontos tagja jelentős többletértéket nyújthat azáltal, ha végrehajtja a tisztességes munkára vonatkozó menetrendet saját területén, és sikra száll annak végrehajtása mellett a harmadik országokkal, országcsoportokkal és nemzetközi intézményekkel fenntartott különböző kapcsolataiban. A tisztességes munka közvetlenül kapcsolódik a lisszaboni menetrend végrehajtásához, mivel jelentős mértékben hozzájárul az Európai Unióban a munkával töltött évek fenntarthatóvá tételéhez. A tisztességes munka általános előmozdításában játszott tevékeny szerep nemcsak elengedhetetlen része az Európai Szociálpolitikai Menetrendnek és az EU által a benne rejlő értékek népszerűsítésére tett erőfeszítéseknek, hanem az EU-nak egyben érdeke is, hogy ezáltal megakadályozza, hogy a globalizáció aláássa az európai szociális modellt.

2.2 A „tisztességes munka” fogalmát a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) vezette be 1999-ben ⁽¹⁾ az ILO négy stratégiai célkitűzését összefogó középpontként:

- a munkahelyi jogok elősegítése,
- foglalkoztatás,

⁽¹⁾ Az ILO főigazgatója által az ILO Nemzetközi Munkaügyi Konferenciájának 1999-ben Genfben megrendezett 87. ülésére *Tisztességes Munka* címmel készített jelentés.

- szociális védelem és
- szociális párbeszéd.

Az elmélet az EU szociális modelljének központi részét képezi, melynek középpontjában a termelékeny és szabadon választott munkához való jog áll, amelynek során a jogokat tiszteletben tartják – ami pedig megfelelő jövedelmet és szociális védelmet eredményez –, és amelynek során az esélyegyenlőség kiemelt figyelemben részesül. A tripartizmus és a szociális párbeszéd garantálja a részvételt és a demokratikus folyamatot.

A nemek közötti egyenlőség és a fejlődés pedig átfogó kérdés.

2.2.1 Az ILO tisztességes munkára vonatkozó menetrendjével összhangban az Európai Bizottságnak hangsúlyoznia kellene a nemek közötti egyenlőség fontosságát, és részletesebben kellene tárgyalnia a nők képessé tételét a szegénység leküzdésére, különös tekintettel az esélyegyenlőség és az egyenlő elbánás kérdésére.

2.3 A globalizáció szociális dimenziójáról megfogalmazott véleményében ⁽²⁾ az EGSZB a tisztességes munkát az egyik legfontosabb célkitűzésként és az EU és tagállamai számára mind a közösségen belül, mind pedig a külkapcsolatok és a fejlesztési támogatások terén az egyik legfontosabb kérdésként jelölte meg.

2.4 Az EGSZB egyetért a tisztességes munkára vonatkozó menetrendről szóló közlemény bevezetőjével, amely szerint a menetrend egyrészt egy sor egyetemes stratégiaként jellemezhető, amelyek nem kötődnek egy adott fejlődési modellhez, másrészt olyan eszközként, melynek célja az, hogy a fejlődés olyan értékek, valamint cselekvési és irányítási elvek mentén történjen, amelyek ötvözik a gazdasági versenyképességet és a társadalmi igazságosságot. A tisztességes munka annak megértésén alapul, hogy minden ország, a fejlődés bármely szintjén álljon is, arra törekszik, hogy mérsékelje a szakadékot a kitűzött célok és a megfelelő mennyiségű munkahely hiánya, a munkahelyi jogok megtagadása, a nem megfelelő szociális védelem és a szociális párbeszéd hiányosságai között.

2.5 Az EGSZB üdvözli továbbá, hogy a közlemény hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzetközi intézmények széles skálája és a kormányok valódi elkötelezettséget vállaljanak a tisztességes munka iránt, ahogyan ezt az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa 2006. júliusi nyilatkozatában is támogatta.

2.6 Az EGSZB érdeklődéssel jegyzi meg, hogy a globalizáció szociális dimenziójáról megfogalmazott EGSZB-velemény számos ajánlása bekerült a közleménybe.

2.7 Ugyanakkor sajnálatát fejezi ki, hogy a politikai koordinációt és koherenciát a nemzetközi pénzügyi intézményekben, a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO), és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben (ILO) és e szervezetek között, különösen tagállami szinten, nem szorgalmazzák olyan mértékben, ahogy azt az EGSZB remélte. Az EGSZB arra kérte az Európai Bizottságot és a Miniszterek Tanácsát, hogy tegyenek lépéseket a tagállamok közötti jobb koordináció és erősebb koherencia elősegítése érdekében, mégpedig a civil társadalom teljes bevonásával.

⁽²⁾ Az EGSZB 2005. március 9-i véleménye a következő tárgyban: „A globalizáció szociális dimenziója – Az EU-politika hozzájárulása ahhoz, hogy az előnyök mindenki számára érezhetőek legyenek”. Előadók: Thomas Ety, Renate Hornung-Draus (HL C 234., 2005.9.22.)

Az EGSZB megismétli ezt a kérését, azt remélve, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok ösztönözni fogják a tisztességes munkát ezekben az intézményekben.

Az Európai Bizottságnak sürgetnie kellene, hogy a tagállamok egységesebb megközelítést képviseljenek a nemzetközi pénzügyi intézményekben, különös tekintettel az ilyen intézmények által nyújtott politikai tanácsadásra, a kormányok számára kidolgozott fejlesztéstámogatásra irányuló programokra, valamint a magánvállalatoknak nyújtott hitelekre.

2.8 Az EGSZB véleménye szerint az Európai Bizottság által a közleményben előterjesztett javaslatok általában véve konstruktívak és kedvező fogadtatásban részesültek.

2.8.1 A közleményből egy jelentős szempont hiányzik, mégpedig annak elismerése, hogy az ILO felügyeleti rendszerének megerősítése elengedhetetlen a tisztességes munka elősegítéséhez. Az egyezmények ratifikálása fontos lépés, de nem elegendő. A kézzelfogható valóság, azaz az egyezmények teljes körű jogi végrehajtása és gyakorlati alkalmazása állandó figyelmet érdemel. Az EGSZB arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy az ILO-val szoros együttműködésben ösztönözze és koordinálja a tagállamok e célt szolgáló közös fellépését.

2.8.2 Egy másik tényező, melyre az EGSZB rá kíván mutatni, hogy a globalizáció az ILO-t nemcsak egyezményeinek és ajánlásainak aktualizálására és naprakészen tartására kényszeríti, hanem a szervezetnek elkerülhetetlenül új normákat is meg kell majd fogalmaznia, ha le akarja küzdeni a munka világában felmerülő új helyzeteket. Biztosítani kell, hogy az új eszközök megfelelő témákra vonatkozzanak, és hogy valós helyzeteken alapuló rendelkezéseket tartalmazzanak. Az EU-t és tagállamait (és a tagállamok szociális partnereit) arra kell buzdítani, hogy ebben a tekintetben vállaljanak proaktív szerepet.

3. Részletes megjegyzések

3.1 Tárgy: A fejlődés, a kormányzás és a teljesítmény tényezője

3.1.1 A közleményben az Európai Bizottság két- és háromoldalú szociális párbeszédéről, a „szociális partnerek és a civil társadalom bevonásáról”, a „szociális partnerek és a civil társadalom egyéb szereplőinek bevonásáról” beszél. Az Európai Bizottságnak egyértelművé kellene tennie, hogy a „szociális párbeszéd” a szociális partnerek között zajlik, a kormányok részvételével vagy anélkül, ezzel szemben a „civil párbeszédben” a civil szervezetek és az érintettek egyéb csoportjai is részt vesznek. A közleményből világosan ki kell derülnie, hogy a valódi szociális párbeszéd csak szabad és független demokratikus szervezeteken keresztül valósulhat meg.

3.1.2 Ez a pont kitér a tisztességes munka elvének minden tényezőjére. Meglepő ugyanakkor, hogy a munkahelyi biztonság és egészség kérdéssel csak érintőlegesen foglalkozik (röviden megemlíti a „foglalkoztatás minőségét”). Úgy tűnik, hogy ez nem véletlenül történt, mivel a munkahelyi biztonság és egészség a közlemény szövegének egészében sem kap kiemelt szerepet. Ez azzal lehet összefüggésben, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok álláspontja problematikus az erre a területre vonatkozó ILO-egyezmények tekintetében. Ezeket az egyezményeket csak nagyon kevés tagállam ratifikálta annak ellenére, hogy a vonatkozó közösségi jogszabályok által a munkavállalók számára biztosított védelem szintje – érthetően – általában magasabb, mint amit az ILO-eszközök kínálnak. A ratifikáció alacsony aránya azonban nem ösztönzi a harmadik országokat az ILO munkahelyi biztonságra és egészségre vonatkozó egyezmé-

nyeinek aláírására. Ezért az EU ebben a tekintetben nem segíti elő a tisztességes munkára vonatkozó menetrendet. Az EGSZB sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a jelenlegi, kielégítőnek egyáltalán nem mondható helyzetet, és tűzzék ki annak jelentős javítását a közeljövőben. Az EGSZB továbbá úgy véli, hogy a tagállamoknak csak akkor kellene felmondaniuk egy, az egészségre és a biztonságra vonatkozó ILO-egyezményt, ha úgy határoztak, hogy egy hasonló területre vonatkozó, a jelenlegi viszonyoknak megfelelő egyezményt ratifikálnak.

3.1.3 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság álláspontjával, hogy a szociális természetű célkitűzések vállalása semmi esetben sem használható fel protekcionista célokra. Meg kívánja jegyezni ugyanakkor, hogy a többoldalú kereskedelmi megállapodásokban alkalmazott „szociális záradékot”, ahogyan azt az EGSZB korábbi véleményeiben már kifejtette, nem is lehet protekcionista célokra felhasználni, mivel az kizárólag az ILO által meghatározott nyolc alapvető emberi jogi normát tartalmazza (a szervezkedés szabadságára és a kollektív tárgyalásokhoz való jogra, a kényszermunkára, a foglalkoztatás és a szakmák terén történő megkülönböztetésre, valamint a gyermekmunkára vonatkozólag), melyet az ILO tagállamainak túlnyomó többsége már ratifikált. Ha ezek a tagállamok valóban eleget tettek alkotmányos kötelezettségeiknek, akkor az ILO kérésének megfelelően és felügyelete alatt a normákat beültették saját nemzeti jogszabályaikba, illetve egyéb, vonatkozó rendelkezéseikbe.

3.1.4 Az EU-nak a tisztességes munkát teljes mértékben be kell építenie fejlesztési politikájába, és a politika keretében tett kijelentéseit megfelelő költségvetési háttérrel kell alátámasztania.

3.2 Tárgy: Az uniós politikák kötelezettségvállalásai és iránymutatásai

3.2.1 Az EU-nak a tisztességes munkát magán az unión belül kellene ösztönöznie azáltal, hogy a tagállamok ratifikálják és végrehajtják az ILO idevágó egyezményeit, ideértve a sebezhető csoportok megkülönböztetésének megszüntetését és integrációját célzó egyezményeket is.

3.2.2 „Az EU külpolitikáinak hatékonyabb mobilizálása” alpont „Bővítés” alcíme alatti szöveg alapján úgy tűnik, hogy az Európai Bizottság szerint az egyesülési szabadságról és a munkaadók és munkavállalók közötti kollektív tárgyalásokról szóló ILO 87-es és 98-as egyezmények és a bennük védelt jogok csak a szakszervezeti jogokra vonatkoznak. Ez pedig helytelen: kifejezetten a munkaadói jogokat is szabályozzák. Az Európai Bizottságnak mind az alapvető szakszervezeti jogokat, mind pedig a munkaadók alapvető jogait támogatnia kell.

3.2.3 Az EGSZB osztja az Európai Bizottság véleményét a „szomszédságpolitikával” kapcsolatban. Úgy véli azonban, hogy e tekintetben megfelelő figyelmet kellene szentelni a szociális párbeszédnek/a háromoldalú konzultációról szóló ILO 144-es egyezmény ratifikálásának.

3.2.4 A „Regionális és bilaterális kapcsolatok” alpont tekintetében az EGSZB megjegyzi, hogy Kína kérdése különleges problémát vet fel, melyet meg kell vitatni, és amellyel az Európai Bizottságnak is foglalkoznia kell. Kína nyíltan ellenzi az egyesülési szabadságot, valamint a független szakszervezetek és munkaadói szervezetek jogát kollektív tárgyalások folytatására. Tekintettel Kína globális jelentőségére, ez nem hagyható figyelmen kívül, ha a tisztességes munkára vonatkozó menetrendet keresztül előrelépést kívánunk elérni.

3.2.5 A „Fejlesztési együttműködés” címsor alatt támogandó intézkedéseket az Európai Bizottságnak ki kellene egészítenie az ILO-val együttműködésben elvégzendő feladatokkal az informális gazdaság formális gazdaságba történő integrációjának elősegítése érdekében. A tisztességes munka a formális és informális gazdaság szempontjából egyformán fontos. Az Európai Bizottságnak együtt kellene működnie az ILO-val, és új módokat kellene találnia, melyek által segítséget nyújthatna a piac jelenlegi szereplőinek olyan intézkedések kidolgozásában, melyekkel az informális gazdaságban foglalkoztatottak jogait megvédhetik és képességeit megerősíthetik, valamint lehetővé tenné a piac új szereplői számára az érdekképviseleti rendszerbe való belépést.

3.2.6 Ugyanezen címsor alatt az EGSZB a szociális gazdasági szervezetek, mint például szövetkezetek támogatásának beemelését javasolja a szövegbe. Az EGSZB „A globalizáció szociális dimenziója” című véleményében ez egyike volt a legfontosabbnak megjelölt kérdéseknek.

3.2.7 Az Európai Bizottságnak az ILO-val szorosan együttműködve mérlegelni kellene olyan politikákat is, amelyek a kis- és középvállalkozások szerepét erősítik a tisztességes munka ösztönzésében.

3.2.8 „A fenntartható fejlődés egyik tényezője: a kereskedelem” címsor tekintetében az EGSZB a globalizáció szociális dimenziójáról megfogalmazott véleményben foglalt javaslatokra hivatkozik a közös kétoldalú megfigyelőközpontok és vámszabad zónák vonatkozásában.

3.2.9 Az EGSZB üdvözli, hogy az Európai Bizottság támogatja az ILO-egyezmények széles körű ratifikálását és valódi alkalmazását, ugyanakkor megjegyzi, hogy a nemzetközi kereskedelem terén az erre vonatkozó kötelezettségvállalást konkrétabbá lehetne tenni. Mindenekelőtt többoldalú szinten az Európai Bizottságnak a tisztességes munka elősegítését az EU WTO-nál elérendő egyik célkitűzésévé kellene tennie. Mérlegelni kell a „Kereskedelem és környezet” bizottsághoz hasonló „Kereskedelem és tisztességes munka” bizottság felállítását a WTO keretein belül. A tisztességes munkát a „fenntartható fejlődés” alkotóelemeihez kell sorolni a WTO kereskedelem-politikai felülvizsgálata során, ezenkívül az ILO-val együtt kidolgozott WTO-munkaprogramra is szükség van. Az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak valódi erőfeszítéseket kellene tennie annak érdekében, hogy meggyőzzék a WTO többi tagját arról, hogy a WTO keretein belül a tisztességes munkára fordított kiemelt figyelem előnyökkel jár.

3.2.10 Másodszor, az Európai Bizottság kétoldalú kereskedelmi kapcsolataiban – például a gazdasági partnerségi megállapodásokban (EPA-k) – az ILO alapvető munkaügyi normáinak a tárgyalások napirendjén kiemelt helyet kellene elfoglalnia.

Minden ilyen tárgyalás során a tisztességes munkára vonatkozó mutatókat is magában foglaló fenntarthatósági hatásvizsgálatot (SIA) kellene tartani, és az abban foglalt ajánlásoknak figyelmet kellene szentelni.

3.2.11 A kereskedelmi ösztönzők GSP-plusz rendszerének tekintetében a hatékonyság érdekében határozott kísérőintézkedésekre van szükség, konkrétan a GSP-plusz rendszerben részt vevő országok 2007 elején elvégzendő félidei felülvizsgálata által biztosítani kell, hogy az érintett országok kormányaiban tudatosuljon, hogy valóban végre kell hajtaniuk a vonatkozó egyezményeket, és meg kell hozniuk az ehhez szükséges intézkedéseket.

3.2.12 „A gazdasági migráció hatékonyabb kezelése” cím kapcsán az EGSZB ismét fel kívánja vetni a bevándorlókról szóló nemzetközi ENSZ-egyezmény kérdését, ez pedig nehéz és bonyolult kérdés. Eddig még egyetlen fontos „befogadó ország” sem ratifikálta ezt az egyezményt, amelyet az EGSZB 2004. júniusi véleményében⁽²⁾ kedvezően értékelt. Szembeötlő, hogy az Európai Bizottság teljességgel figyelmen kívül hagyja ezt közleményében. Az EGSZB kéri az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt vizsgálja meg, hogy miért nem került sor a ratifikációra, és a vizsgálat eredményei alapján határozzon meg egyértelmű politikát. Arra biztatja továbbá az Európai Bizottságot, hogy azokkal a tagállamokkal együtt, amelyek még nem ratifikálták a bevándorló munkavállalókról szóló ILO 97. számú és 143. számú egyezményt, tárja fel, milyen lehetőségek állnak fenn az egyezmények közeljövőben történő ratifikálására.

3.2.13 Az Európai Bizottság támogatni kívánja a nemzetek közötti közös megállapodások és globális keretmegállapodások megkötését („Együttműködés a civil társadalommal és a vállalatokkal” című pont). Az EGSZB ragaszkodik ahhoz, hogy ez a megfelelő munkaadói és szakszervezeti szövetségekkel szoros együttműködésben történjen.

3.2.14 Az Európai Bizottságnak ezenkívül meg kellene vitatnia ezekkel a szervezetekkel és más érintett civil társadalmi szervezetekkel a vállalatok társadalmi felelősségére vonatkozó politikák ösztönzését azokban az országokban, illetve régiókban, ahol a jogszabályok és azok gyakorlati végrehajtása között különösen nagy a szakadék. Az EGSZB aláhúzza, hogy a vállalatok társadalmi felelőssége csak kiegészíti, de nem helyettesítheti a jogszabályokat.

Az EGSZB ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy biztassa a vállalkozásokat, hogy önkéntes magatartási kódexükbe vegyék fel a multinacionális vállalatoknak szóló OECD-iránymutatásra, valamint az ILO multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó alapelvek tripartit nyilatkozatára vonatkozó konkrét hivatkozásokat.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

⁽²⁾ Az EGSZB 2004. 06. 30-i „Nemzetközi Bevándorlási Egyezmény” című véleménye. Előadó: Luis Miguel Pariza Castaños (HL C 302., 2004.12.7.)